

opusdei.org

Życiorys Św. Josemaríi

Życie św. Josemaríi Escrivá de
Balaguer (1902-1975),
założyciela Opus Dei.

10-04-2007

Josemaría Escrivá de Balaguer
urodził się w Barbastro (Huesca,
Hiszpania) 9 stycznia 1902 roku. Jego
rodzice mieli na imię Józef i Dolores.
Miał pięcioro rodzeństwa: siostrę
Carmen (1899–1957), brata Jakuba
(1919–1994) i trzy młodsze siostry,
które umarły w dzieciństwie.
Państwo Escrivá dali swoim dzieciom

głębokie wychowanie
chrześcijańskie.

W 1915 roku zbankrutował zakład włókienniczy ojca i cała rodzina musiała się przenieść do Logroño, gdzie ojciec znalazł inną pracę. W tym mieście Josemaría po raz pierwszy odczuje swoje powołanie: po zobaczeniu na śniegu śladu bosych stóp zakonnika przeczuwa, że Bóg czegoś od niego oczekuje, jakkolwiek nie wie dokładnie, o co chodzi. Sądzi, że łatwiej to rozpozna, gdy zostanie kapłanem, do czego zaczyna się przygotowywać najpierw w Logroño, a następnie w seminarium w Saragossie.

Jako wolny student studiuje prawo cywilne. W 1924 roku umiera jego ojciec, a on staje się głową rodziny. 28 marca 1925 roku przyjmuje święcenia kapłańskie i rozpoczyna pełnienie posługi najpierw w

wiejskiej parafii, następnie w Saragossie.

W 1927 roku za pozwoleniem biskupa przenosi się do Madrytu, by zdobyć doktorat z prawa. Tutaj, 2 października 1928 roku, podczas rekolekcji widzi, czego Bóg oczekuje od niego, i zakłada Opus Dei. Od tej chwili zaczyna pracować ze wszystkich sił nad tym dziełem, a jednocześnie kontynuuje posługę kapłańską, jaką miał powierzoną w tamtych latach, zwłaszcza wśród ubogich i chorych.

W chwili wybuchu wojny domowej przebywa w Madrycie, gdzie prześladowania religijne zmuszają go do przenoszenia się z miejsca na miejsce. Wykonuje swoją posługę kapłańską potajemnie, do czasu kiedy udaje mu się opuścić Madryt. Po przejściu Pirenejów przedostaje się na południe Francji, a potem przenosi się do Burgos.

Po zakończeniu wojny domowej w 1939 roku powraca do Madrytu i uzyskuje doktorat z prawa. W następnych latach prowadzi liczne rekolekcje dla świeckich, kapłanów i zakonników. W tym samym roku 1939 kończy swoje studia doktoranckie na wydziale prawa.

W 1946 roku rozpoczyna stały pobyt w Rzymie. Uzyskuje doktorat z teologii przy Uniwersytecie Laterańskim. Zostaje mianowany konsultorem kongregacji watykańskich, honorowym członkiem Papieskiej Akademii Teologicznej i prałatem honorowym Jego Świątobliwości. Uważnie przygląda się przygotowaniom i obradom Soboru Watykańskiego II (1962-1965) i spotyka się z wieloma ojcami soborowymi.

Z Rzymu wyjeżdża do różnych krajów Europy, by umacniać Opus Dei w tych krajach. W tym samym

celu między 1970 a 1975 odbył długie podróże po całym Półwyspie Iberyjskim, do Meksyku, po Ameryce Południowej i Gwatemali, gdzie odbył spotkania katechetyczne z licznymi grupami mężczyzn i kobiet.

Umiera w Rzymie 26 czerwca 1975. Tysiące osób, wśród nich liczni biskupi różnych krajów – w sumie jedna trzecia światowego episkopatu – zabiega przy Stolicy Świętej o otwarcie jego procesu kanonizacyjnego.

17 maja 1992 r. Jan Paweł II beatyfikuje Josemarię Escriva y Balaguera. Świętym ogłasza go dziesięć lat później, 6 października 2002 r., na Placu Św. Piotra w Rzymie, wobec tysięcy wiernych. „Idąc jego śladami” - powiedział podczas homilii Ojciec Święty, „szerzcie w społeczeństwie, niezależnie od rasy, klasy, kultury,

lub wieku świadomość, iż wszyscy
jesteśmy powołani do świętości.”

Aby pomodlić się u grobu św.
Josemarii, należy udać się do kościoła
**Najświętszej Maryi Panny,
Królowej Pokoju (Rzym).**

Zachęcamy również do pobrania
**folder o kościele Najświętszej
Maryi Panny, Królowej Pokoju
(PDF).**

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/zyciorys-
sw-josemarii/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/zyciorys-sw-josemarii/) (05-08-2025)